

II

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου περί επάρκειας των ιδίων κεφαλαίων των επιχειρήσεων επενδύσεων και των πιστωτικών ιδρυμάτων

COM(90) 141 τελικό — SYN 257

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 30 Απριλίου 1990)

(90/C 152/06)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 57 παράγραφος 2 πρώτη και τρίτη φράση,

την πρόταση της Επιτροπής,

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι η οδηγία ΕΟΚ για τις επενδυτικές υπηρεσίες που αφορούν συναλλαγές σε τίτλους έχει ως κύριο στόχο να δώσει τη δυνατότητα στις επιχειρήσεις επενδύσεων που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας από τις αρμόδιες αρχές του κάτωτος μέλους καταγωγής τους και υπόκεινται στην εποπτεία των εν λόγω αρχών να ιδρύουν υποκαταστήματα και να παρέχουν υπηρεσίες ελεύθερα σε άλλα κράτη μέλη· ότι η εν λόγω οδηγία προβλέπει, ως εκ τούτου, το συντονισμό των κανόνων που αφορούν τη χορήγηση άδειας λειτουργίας και την άσκηση της δραστηριότητας επιχείρησης επενδύσεων·

ότι, ωστόσο, η ίδια οδηγία δεν θεσπίζει κοινά κριτήρια για τα ίδια κεφάλαια των επιχειρήσεων επενδύσεων ούτε καθορίζει τα ποσά του αρχικού κεφαλαίου των επιχειρήσεων αυτών· ότι, επιπλέον, δεν ορίζει κοινό πλαίσιο για την παρακολούθηση των κινδύνων της αγοράς στους οποίους υπόκεινται οι επιχειρήσεις αυτές· ότι η οδηγία αυτή αναφέρεται, σε αρκετές διατάξεις της, σε άλλη κοινοτική πρωτοβουλία η οποία έχει ακριβώς ως στόχο τη θέσπιση συντονισμένων μέτρων στους τομείς αυτούς·

ότι η προσέγγιση η οποία υιοθετήθηκε συνίσταται απλώς στην επίτευξη του βασικού επιπέδου εναρμόνισης, που είναι αναγκαίο και επαρκές για να διασφαλίζεται η αμοιβαία αναγνώριση των συστημάτων χορήγησης άδειας λειτουργίας και άσκησης εποπτείας· ότι η θέσπιση συντονιστικών μέτρων όσον αφορά τον ορισμό των ιδίων κεφαλαίων των επιχειρήσεων επενδύσεων, ο καθορισμός του ύψους του αρχικού κεφαλαίου και η καθιέρωση κοινού πλαισίου για

την παρακολούθηση των κινδύνων της αγοράς στους οποίους υπόκεινται οι επιχειρήσεις επενδύσεων αποτελούν βασικές πλευρές της εναρμόνισης που απαιτείται για την επίτευξη της αμοιβαίας αναγνώρισης και, ως εκ τούτου, για την ολοκλήρωση της εσωτερικής χρηματοπιστωτικής αγοράς·

ότι τα κράτη μέλη είναι επίσης δυνατόν να επιβάλουν αυστηρότερους κανόνες από τους κανόνες οι οποίοι ορίζονται στην παρούσα οδηγία·

ότι η παρούσα οδηγία εντάσσεται στο πλαίσιο της ευρύτερης προσπάθειας που καταβάλλεται σε διεθνές επίπεδο για την προσέγγιση των κανόνων οι οποίοι ισχύουν στις σημαντικότερες από οικονομική άποψη χώρες όσον αφορά τη διαρκή εποπτεία των επιχειρήσεων επενδύσεων·

ότι ο καθορισμός κοινών βασικών προτύπων για τα ίδια κεφάλαια των επιχειρήσεων επενδύσεων αποτελεί ουσιαστικό στοιχείο για τη δημιουργία εσωτερικής αγοράς στον τομέα των επενδυτικών υπηρεσιών, δεδομένου ότι τα κεφάλαια αυτά εξασφαλίζουν την άσκηση των δραστηριοτήτων των επιχειρήσεων επενδύσεων σε διαρκή βάση και την προστασία των επενδυτών· ότι η εναρμόνιση αυτή ενισχύει την εποπτεία των επιχειρήσεων επενδύσεων· ότι τα κριτήρια αυτά πρέπει να εφαρμόζονται σε όλες τις επιχειρήσεις επενδύσεων στην Κοινότητα·

ότι, σε κοινή αγορά χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, οι επιχειρήσεις επενδύσεων, είτε αυτές είναι πιστωτικά ιδρύματα είτε όχι, λειτουργούν υπό συνθήκες άμεσου ανταγωνισμού μεταξύ τους·

ότι τα κριτήρια για τον καθορισμό της σύνθεσης των ιδίων κεφαλαίων δεν πρέπει να υπόκεινται μόνο στη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών·

ότι η θέσπιση κοινών βασικών κριτηρίων για τα ίδια κεφάλαια των επιχειρήσεων επενδύσεων εξυπηρετεί κατά τον καλύτερο τρόπο τα συμφέροντα της Κοινότητας δεδομένου ότι παρεμποδίζει τη στρέβλωση του ανταγωνισμού και ενισχύει το κοινοτικό χρηματοπιστωτικό σύστημα·

ότι η οδηγία 89/299/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 1989 για τα ίδια κεφάλαια των πιστωτικών ιδρυμάτων⁽¹⁾ περιλαμβάνει ήδη τον ορισμό των ιδίων κεφαλαίων των επιχειρήσεων επενδύσεων οι οποίες είναι πιστωτικά ιδρύματα·

ότι υπάρχουν ορισμένοι λόγοι για τους οποίους ο ορισμός των ιδίων κεφαλαίων των επιχειρήσεων επενδύσεων που περιέχεται στην οδηγία 89/299/ΕΟΚ πρέπει να προσαρμοστεί, ώστε να ληφθούν υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των δραστηριοτήτων των επιχειρήσεων αυτών·

ότι, ωστόσο, τη βάση για τον ορισμό των ιδίων κεφαλαίων των επιχειρήσεων επενδύσεων, οι οποίες δεν είναι πιστωτικά ιδρύματα, πρέπει να αποτελέσει ο ορισμός των ιδίων κεφαλαίων των πιστωτικών ιδρυμάτων·

ότι είναι αναγκαίο να καθοριστούν σε κοινοτικό επίπεδο τα ποσά των ελάχιστων αρχικών πόρων τους οποίους πρέπει να διαθέτουν οι επιχειρήσεις επενδύσεων προκειμένου να τους χορηγηθεί άδεια λειτουργίας από τις αρμόδιες αρχές·

ότι τα ποσά αυτά πρέπει να καθορίζονται σε επίπεδο το οποίο, αφενός, εξασφαλίζει ότι οι επιχειρήσεις που παρέχουν επενδυτικές υπηρεσίες έχουν την ικανότητα να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους και, αφετέρου, δεν αποτελεί εμπόδιο για την είσοδο νέων επιχειρήσεων στην αγορά·

ότι είναι σκόπιμο να δίδεται στα κράτη μέλη η δυνατότητα να μειώνουν τα ποσά αυτά στις περιπτώσεις που οι επιχειρήσεις επενδύσεων δεν έχουν λάβει άδεια να κατέχουν ρευστά ή τίτλους πελατών, να διενεργούν πράξεις για ίδιο λογαριασμό με υποχρέωση προσφοράς τιμών αγοράς και πώλησης (market maker), να αναλαμβάνουν την αναδοχή εκδόσεων τίτλων και επενδυτικές θέσεις για ίδιο λογαριασμό·

ότι οι επιχειρήσεις επενδύσεων που λειτουργούν ήδη πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να συνεχίσουν την άσκηση των δραστηριοτήτων τους έστω και αν δεν πληρούν την προϋπόθεση σχετικά με το ελάχιστο ποσό το οποίο καθορίζεται για τις νέες επιχειρήσεις·

ότι, όσον αφορά τις επιχειρήσεις επενδύσεων οι οποίες είναι πιστωτικά ιδρύματα, το ποσό του ελάχιστου αρχικού κεφαλαίου έχει ήδη οριστεί στη δεύτερη οδηγία 89/846/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 1989 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικού ιδρύματος και την τροποποίηση της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ⁽²⁾·

ότι είναι αναγκαίο να προβλεφθεί κοινό πλαίσιο για την εποπτεία και την παρακολούθηση των κινδύνων της αγοράς στους οποίους υπόκεινται οι επιχειρήσεις επενδύσεων·

ότι το πλαίσιο αυτό πρέπει να καλύπτει τους κύριους κινδύνους τους οποίους διατρέχουν οι επιχειρήσεις επενδύσεων

και ειδικότερα τους κινδύνους θέσης, τους κινδύνους αντισυμβαλλόμενου/διακανονισμού, τους κινδύνους επιτοκίου και τους συναλλαγματικούς κινδύνους·

ότι το καλύτερο μέσο προκειμένου να διασφαλίζεται η χρηματοπιστωτική σταθερότητα των επιχειρήσεων επενδύσεων αποτελεί η επιβολή στις εν λόγω επιχειρήσεις της υποχρέωσης να διαθέτουν σε μόνιμη βάση ορισμένο ποσό των ιδίων κεφαλαίων τους για την κάλυψη όλων των κινδύνων που συνδέονται με τις συγκεκριμένες δραστηριότητές τους·

ότι, για τα πιστωτικά ιδρύματα, σημαντικό μέρος του κινδύνου που συνδέεται με τις δραστηριότητές τους καλύπτεται ήδη από την οδηγία 89/647/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1989 για το συντελεστή φερεγγυότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων⁽³⁾·

ότι, για το λόγο αυτό, είναι σκόπιμο να δοθεί στις αρμόδιες αρχές η δυνατότητα να επιλέγουν είτε την εφαρμογή της οδηγίας σχετικά με το συντελεστή φερεγγυότητας για το σύνολο των δραστηριοτήτων των πιστωτικών ιδρυμάτων, είτε την εφαρμογή του πλαισίου που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία για τα χαρτοφυλάκια των συναλλαγών τους·

ότι, εν πάση περιπτώσει, τα πιστωτικά ιδρύματα πρέπει να συμμορφωθούν με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας όσον αφορά την κάλυψη του συναλλαγματικού κινδύνου που αναλαμβάνουν·

ότι η ύπαρξη, σε όλα τα πιστωτικά ιδρύματα, εσωτερικών συστημάτων για την παρακολούθηση και τον έλεγχο των κινδύνων της αγοράς ως προς το σύνολο των δραστηριοτήτων τους αποτελεί ιδιαίτερα σημαντικό τρόπο ελαχιστοποίησης των κινδύνων αυτών· ότι, κατά συνέπεια, είναι αναγκαίο να εγκρίνονται τα συστήματα αυτά από τις αρμόδιες αρχές·

ότι ενδέχεται να καταστεί αναγκαία η περιοδική τεχνική προσαρμογή των λεπτομερών κανόνων που ορίζονται στην παρούσα οδηγία ώστε να ληφθούν υπόψη οι νέες εξελίξεις στον τομέα των επενδυτικών υπηρεσιών· ότι, κατά συνέπεια, η Επιτροπή πρόκειται να προβεί στις απαιτούμενες τροποποιήσεις εντός των ορίων των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που της αναθέτει η συνθήκη,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Πεδίο εφαρμογής

Άρθρο 1

1. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας στις επιχειρήσεις επενδύσεων όπως ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 1 τρίτη περίπτωση της οδηγίας ΕΟΚ για τις επενδυτικές υπηρεσίες και στα πιστωτικά ιδρύματα όπως ορίζονται στο άρθρο 2 της παρούσας οδηγίας.

2. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να επιβάλει συμπληρωματικές ή αυστηρότερες ρυθμίσεις στις επιχειρήσεις επενδύσεων και στα πιστωτικά ιδρύματα στα οποία έχει χορηγήσει άδεια λειτουργίας.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 124 της 5. 5. 1989, σ. 16.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 386 της 30. 12. 1989, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 386 της 30. 12. 1989, σ. 14.

Ορισμοί**Άρθρο 2**

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

- «πιστωτικά ιδρύματα», όλα τα ιδρύματα κατά την έννοια του άρθρου 1 πρώτη περίπτωση της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽¹⁾ τα οποία υπόκεινται στις απαιτήσεις που απορρέουν από την οδηγία 89/647/ΕΟΚ του Συμβουλίου,
- «χαρτοφυλάκιο συναλλαγών πιστωτικού ιδρύματος», οι κατεχόμενες από πιστωτικό ίδρυμα επενδυτικές θέσεις σε μεταβιβάσιμους τίτλους ή σε παράγωγα μέσα, τις οποίες το πιστωτικό ίδρυμα έχει λάβει προκειμένου να επωφεληθεί από πραγματικές ή αναμενόμενες διαφορές μεταξύ των τιμών αγοράς και πώλησής τους ή προκειμένου να καλύψει άλλα στοιχεία του χαρτοφυλακίου συναλλαγών,
- «μέσο συναλλαγών σε επίσημα χρηματιστήρια», τα μέσα που αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης εντός, ή σύμφωνα με τους κανόνες, χρηματιστηρίου αξιών ή χρηματιστηρίου προθεσμιακών χρηματοπιστωτικών μέσων (financial futures) ή χρηματιστηρίου προαίρεσεων (options), το οποίο είναι εγκατεστημένο στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος και έχει αναγνωριστεί επίσημα από τις αρμόδιες αρχές του κράτους αυτού, ή είναι εγκατεστημένο σε τρίτη χώρα και έχει αναγνωριστεί από τις αρμόδιες αρχές του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους. Τα μέσα που αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης σε παρόμοια χρηματιστήρια ή αγορές κατατάσσονται στην παρούσα οδηγία σε μετοχές (equities), χρεωστικούς τίτλους (debt instruments), προθεσμιακές συμβάσεις (futures), προαίρεσεις (options), μετατρέψιμους τίτλους (convertibles) και πιστοποιητικά επιλογής (warrants),
- «μέσα συναλλαγών εκτός επίσημων χρηματιστηριακών αγορών (over-the-counter instruments-OTC)», όλα τα άλλα μέσα,
- «εγκεκριμένος εκδότης (qualifying issuer)», το πιστωτικό ίδρυμα ή η επιχείρηση της οποίας οι τίτλοι είναι εισηγμένοι σε επίσημο χρηματιστήριο κράτους μέλους, ή σε χρηματιστήριο τρίτης χώρας το οποίο έχει αναγνωριστεί από τις αρμόδιες αρχές του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους,
- «κεντρική διοίκηση», οι κεντρικές κυβερνήσεις ή οι κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών και όλων των άλλων χωρών που είναι πλήρη μέλη του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ), καθώς και κάθε χώρας που έχει συνάψει ειδικές συμφωνίες δανεισμού με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ) στο πλαίσιο των γενικών συμφωνιών δανεισμού του ταμείου,
- «άλλοι φορείς του δημόσιου τομέα», οι περιφερειακές κυβερνήσεις και οι τοπικές διοικήσεις χωρών που είναι μέλη του ΟΟΣΑ ή που έχουν συνάψει ειδικές συμφωνίες με το ΔΝΤ στο πλαίσιο των γενικών συμφωνιών δανεισμού του ταμείου,
- «μετατρέψιμος τίτλος (convertible)», ο τίτλος που μπορεί, κατ' επιλογή του κατόχου, να αποτελέσει αντικείμενο ανταλλαγής με άλλο τίτλο, συνήθως με μετοχές του εκδότη,
- «πιστοποιητικό επιλογής (warrant)», ο τίτλος που δίδει στον κάτοχό του το δικαίωμα να αγοράσει ορισμένο αριθμό κοινών μετοχών ή ομολογιών, σε καθορισμένη τιμή και μέχρι την ημερομηνία λήξης του πιστοποιητικού επιλογής,
- «συμφωνία πώλησης και επαναγοράς (repurchase agreement)», η συμφωνία δάσει της οποίας μια επιχείρηση πωλεί τίτλους και αναλαμβάνει την υποχρέωση να επαναγοράσει τους τίτλους αυτούς (ή υποκατάστατους τίτλους με τα ίδια χαρακτηριστικά) σε καθορισμένη ημερομηνία και τιμή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 12 παράγραφος 2 της οδηγίας 86/635/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽²⁾,
- «συμφωνία αγοράς και επαναπώλησης (reverse repurchase agreement)», η συμφωνία δάσει της οποίας μια επιχείρηση αγοράζει τίτλους από αντισυμβαλλόμενο και αναλαμβάνει την υποχρέωση να επαναπωλήσει τους τίτλους αυτούς (ή υποκατάστατους τίτλους με τα ίδια χαρακτηριστικά) στον εν λόγω αντισυμβαλλόμενο σε καθορισμένη ημερομηνία και τιμή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 12 παράγραφος 2 της οδηγίας 86/635/ΕΟΚ,
- «μέλος συστήματος συμψηφισμού (clearing member)», νοείται ένα μέλος τόσο του χρηματιστηρίου όσο και του γραφείου συμψηφισμού, το οποίο έχει, κατ' αυτό τον τρόπο, άμεση συμβατική σχέση με τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο (ο οποίος εγγυάται την εκτέλεση των πράξεων). Οι επιχειρήσεις που δεν είναι μέλη του συστήματος συμψηφισμού πρέπει να πραγματοποιούν τις συναλλαγές τους μέσω μέλους του συστήματος συμψηφισμού,
- «τοπική επιχείρηση (local firm)», η επιχείρηση που πραγματοποιεί συναλλαγές μόνο για ίδιο λογαριασμό σε χρηματιστήριο προθεσμιακών χρηματοπιστωτικών μέσων ή προαίρεσεων ή πραγματοποιεί συναλλαγές για λογαριασμό άλλων μελών του ιδίου χρηματιστηρίου ή προσφέρει τιμές αγοράς και πώλησης σε άλλα μέλη του ιδίου χρηματιστηρίου, και καλύπτεται από την εγγύηση μέλους του συστήματος συμψηφισμού του ιδίου χρηματιστηρίου, η οποία λαμβάνεται υπόψη κατά τον καθορισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων του εγγυητή,
- «συντελεστής δέλτα», η αναμενόμενη μεταβολή της τιμής μιας προαίρεσης (option), κατ' αναλογία προς τη μικρή μεταβολή της τιμής του μέσου στο οποίο βασίζεται η προαίρεση,
- για τους σκοπούς του παραρτήματος 1 σημείο 5, ως θέση «long» νοείται η θέση στην οποία μια επιχείρηση έχει καθορίσει το επιτόκιο των χρηματικών ροών που πρό-

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 322 της 17. 12. 1977, σ. 30.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 372 της 31. 12. 1986, σ. 1.

κειται να εισπράξει σε ορισμένη μελλοντική ημερομηνία, και ως θέση «short» η θέση στην οποία μια επιχείρηση έχει καθορίσει το επιτόκιο των χρηματικών ροών που πρόκειται να καταβάλει σε μια μελλοντική ημερομηνία,

- «ίδια κεφάλαια», τα ίδια κεφάλαια όπως αυτά ορίζονται στην οδηγία 89/299/ΕΟΚ. Ωστόσο, ο ορισμός αυτός μπορεί να τροποποιηθεί, για τα πιστωτικά ιδρύματα, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παραρτήματος VI. Στην περίπτωση των επιχειρήσεων επενδύσεων που δεν είναι πιστωτικά ιδρύματα, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να χρησιμοποιούν τον εναλλακτικό ορισμό της παραγράφου 4 του παραρτήματος VI,
- «αρχικό κεφάλαιο», το κεφάλαιο όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημεία 1 και 2 της οδηγίας 89/299/ΕΟΚ. Το τμήμα των αρχικών κεφαλαίων το οποίο αντιστοιχεί στο μετοχικό κεφάλαιο που έχει καταβληθεί περιλαμβάνει όλα τα ποσά, ανεξάρτητα από την τρέχουσα ονομασία τους, τα οποία, σύμφωνα με τη νομική μορφή της εν λόγω επιχείρησης, θεωρούνται βάσει της ισχύουσας εθνικής νομοθεσίας ως μετοχικό κεφάλαιο που έχει καλυφθεί και καταβληθεί από τους μετόχους ή τους άλλους ιδιοκτήτες της επιχείρησης.

Αρχικό κεφάλαιο και παρεκκλίσεις από τις κεφαλαιακές απαιτήσεις

Άρθρο 3

1. Η αναφορά στις επιχειρήσεις επενδύσεων στα άρθρα 3, 4, 5 και 6 αφορά μόνο τις επιχειρήσεις επενδύσεων οι οποίες δεν είναι ούτε πιστωτικά ιδρύματα, ούτε τοπικές επιχειρήσεις ούτε επιχειρήσεις που ασκούν μόνο δραστηριότητες παροχής επενδυτικών συμβουλών.
2. Οι επιχειρήσεις επενδύσεων πρέπει να έχουν αρχικό κεφάλαιο τουλάχιστον 500 000 Ecu.
3. Τα κράτη μέλη μπορούν να μειώσουν το ποσό αυτό σε 50 000 Ecu στις περιπτώσεις που η επιχείρηση δεν έχει λάβει άδεια ούτε κατέχει ρευστά ή τίτλους πελατών, ούτε διενεργεί πράξεις για ίδιο λογαριασμό με υποχρέωση προσφοράς τιμών αγοράς και πώλησης (market maker), ούτε αναλαμβάνει την αναδοχή εκδόσεων τίτλων, εκτός εάν η επιχείρηση αναλαμβάνει μόνο τη διάθεση τίτλων με τους καλύτερους δυνατούς όρους.
4. Τα κράτη μέλη μπορούν να μειώσουν το ποσό που προβλέπεται στην παράγραφο 2 σε 100 000 Ecu στις περιπτώσεις επιχειρήσεων οι οποίες κατέχουν ρευστά ή τίτλους πελατών κατά την άσκηση δραστηριοτήτων πρακτόρων ή διαχειριστών χαρτοφυλακίων, αλλά δεν κατέχουν επενδυτικές θέσεις για ίδιο λογαριασμό.
5. Κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 2, 3 και 4, τα κράτη μέλη μπορούν να παρατείνουν την άδεια λειτουργίας επιχειρήσεων επενδύσεων που ήδη λειτουργούσαν πριν από την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και των οποίων τα

ίδια κεφάλαια είναι κατώτερα από τα επίπεδα που καθορίζονται στις εν λόγω παραγράφους για το αρχικό κεφάλαιο. Τα ίδια κεφάλαια αυτών των επιχειρήσεων δεν μπορούν να είναι κατώτερα από το υψηλότερο επίπεδο το οποίο έχει καταγραφεί μετά την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας οδηγίας.

6. Σε περίπτωση που ο έλεγχος μιας επιχείρησης επενδύσεων που εμπίπτει στην κατηγορία της παραγράφου 5 περιέλθει, με οποιοδήποτε τρόπο εκτός της κληρονομικής διαδοχής, σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο διαφορετικό από εκείνο που ασκούσε τον έλεγχο αυτό προηγουμένως, τα ίδια κεφάλαια της εν λόγω επιχείρησης πρέπει να ανέλθουν τουλάχιστον στο κατάλληλο επίπεδο που προβλέπεται για το αρχικό κεφάλαιο στις παραγράφους 2, 3 και 4.
7. Ωστόσο, σε ορισμένες ειδικές περιστάσεις και με τη συγκατάθεση των αρμόδιων αρχών, σε περίπτωση συγχώνευσης δύο ή περισσότερων επιχειρήσεων επενδύσεων, τα ίδια κεφάλαια της επιχείρησης που προκύπτει από τη συγχώνευση μπορούν να μην ανέρχονται στο επίπεδο του αρχικού κεφαλαίου που αναφέρεται στις παραγράφους 2, 3 και 4. Ωστόσο, τα ίδια κεφάλαια της νέας επιχείρησης επενδύσεων δεν μπορούν να είναι κατώτερα από το σύνολο των ιδίων κεφαλαίων των συγχωνευόμενων επιχειρήσεων κατά τη στιγμή της συγχώνευσης, εφόσον δεν ανέρχονται ακόμα στα κατάλληλα επίπεδα που προβλέπονται στις παραγράφους 2, 3 και 4.
8. Τα ίδια κεφάλαια μιας επιχείρησης επενδύσεων δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να είναι κατώτερα από το ποσό του αρχικού κεφαλαίου που απαιτείται δυνάμει των παραγράφων 5, 6 και 7 ή του ύψους των ιδίων κεφαλαίων που απαιτούνται δυνάμει των εν λόγω παραγράφων. Ωστόσο, εάν στις περιπτώσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 2, 3, 4, 5 και 7 τα ίδια κεφάλαια μειωθούν, ο αρμόδιος αρχές μπορούν, εφόσον ο περιστάσεις το δικαιολογούν, να ορίσουν περιορισμένη χρονική περίοδο εντός της οποίας η επιχείρηση επενδύσεων οφείλει να επανορθώσει την κατάσταση ή να τερματίσει τις δραστηριότητές της.

Κάλυψη των κινδύνων

Άρθρο 4

1. Οι επιχειρήσεις επενδύσεων πρέπει να διαθέτουν, σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή, ορισμένο ποσό των ιδίων κεφαλαίων τους για την κάλυψη των διάφορων κινδύνων που συνδέονται με τις συγκεκριμένες δραστηριότητές τους. Το άθροισμα αυτών των ποσών, το οποίο υπολογίζεται σύμφωνα με τις μεθόδους που περιγράφονται στην παράγραφο 5 και στα παραρτήματα I έως V, αντιστοιχεί στο σύνολο των απαιτούμενων ιδίων κεφαλαίων τους. Οι εν λόγω επιχειρήσεις εξασφαλίζουν ότι το σύνολο των απαιτούμενων ιδίων κεφαλαίων τους είναι κατώτερο ή ίσο με τα ίδια κεφάλαια που κατέχουν.
2. Τα πιστωτικά ιδρύματα πρέπει, επιπλέον των κεφαλαιακών απαιτήσεων που καθορίζονται στην οδηγία 89/647/ΕΟΚ και κάθε άλλης απαίτησης που καθορίζεται στις παραγράφους 4 και 5 του παρόντος άρθρου, να διαθέτουν ορισμένο ποσό ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη του συναλλαγματικού κινδύνου που αναλαμβάνουν· το ποσό αυτό υπολογίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο που περιγράφεται

στο παράρτημα IV. Ωστόσο, εν αναμονή περαιτέρω εναρμόνισης, τα κράτη μέλη μπορούν να μην εφαρμόζουν αυτή την απαίτηση στα πιστωτικά ιδρύματα των οποίων οι δραστηριότητες υπόκεινται στον ακόλουθο περιορισμό: η συνολική καθαρή θέση τους σε συνάλλαγμα, υπολογιζόμενη σύμφωνα με το παράρτημα IV, δεν μπορεί να υπερβαίνει το ισοδύναμο του 10 % των ιδίων κεφαλαίων τους.

3. Οι αρμόδιες αρχές απαιτούν από τα πιστωτικά ιδρύματα να εφαρμόζουν συστήματα, τα οποία πρέπει προηγουμένως να έχουν εγκριθεί από τις αρμόδιες αρχές, για την παρακολούθηση και τον έλεγχο των κινδύνων επιτοκίου, τιμών μετοχών, αντισυμβαλλόμενου/διακανονισμού και συναλλάγματος για το σύνολο των δραστηριοτήτων τους.

4. Οι αρμόδιες αρχές απαιτούν από τα πιστωτικά ιδρύματα — είτε σε γενική είτε σε μεμονωμένη βάση — την τήρηση των κεφαλαιακών απαιτήσεων που καθορίζονται στην οδηγία 89/647/ΕΟΚ για όλες τις δραστηριότητές τους. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν, αντ' αυτού, να απαιτούν από τα πιστωτικά ιδρύματα την τήρηση των κεφαλαιακών απαιτήσεων που καθορίζονται στα παραρτήματα II και III της παρούσας οδηγίας για τα χαρτοφυλάκια συναλλαγών τους και τις απαιτήσεις της οδηγίας 89/647/ΕΟΚ για τις υπόλοιπες δραστηριότητές τους.

5. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να έχουν επαρκή ίδια κεφάλαια για την κάλυψη των κινδύνων που συνδέονται με πράξεις εκτός του πλαισίου των δραστηριοτήτων που απαριθμούνται στην οδηγία ΕΟΚ (για τις επενδυτικές υπηρεσίες). Επιπλέον, οι εν λόγω αρχές εξασφαλίζουν ότι τα ίδια κεφάλαια των επιχειρήσεων επενδύσεων και των πιστωτικών ιδρυμάτων που υποχρεούνται να συμμορφωθούν με τις κεφαλαιακές απαιτήσεις των παραρτημάτων 2 και 3 της παρούσας οδηγίας παρέχουν στις εν λόγω επιχειρήσεις και ιδρύματα προστασία έναντι των κινδύνων που συνδέονται με μέσα τα οποία περιλαμβάνονται στις δραστηριότητες της οδηγίας ΕΟΚ (για τις επενδυτικές υπηρεσίες) αλλά δεν καλύπτονται ρητά από διατάξεις της παρούσας οδηγίας και τα οποία, στην περίπτωση των πιστωτικών ιδρυμάτων, συμπεριλαμβάνονται στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών. Οι αρμόδιες αρχές γνωστοποιούν στην Επιτροπή όλες τις περιπτώσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας παραγράφου.

Υπολογισμός των θέσεων για την κοινοποίηση πληροφοριών

Άρθρο 5

1. Οι θέσεις υπολογίζονται καθημερινά από τις επιχειρήσεις επενδύσεων και τα πιστωτικά ιδρύματα με βάση τις τρέχουσες τιμές της αγοράς, εκτός εάν τα παραρτήματα 2, 3 και 5 δεν εφαρμόζονται στις εν λόγω επιχειρήσεις ή ιδρύματα.

2. Ελλείψει άμεσα διαθέσιμων τιμών της αγοράς, για παράδειγμα στις περιπτώσεις πράξεων που αφορούν νέες εκδόσεις στις πρωτογενείς αγορές, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να μην εφαρμόζουν τη διάταξη της παραγράφου 1 και να απαιτούν από τις επιχειρήσεις να χρησιμοποιούν εναλλακτικές μεθόδους αποτίμησης, εφόσον οι εν λόγω μέθοδοι

είναι επαρκώς ακριβείς και έχουν εγκριθεί από τις αρμόδιες αρχές.

Απαιτήσεις κοινοποίησης πληροφοριών

Άρθρο 6

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων και τα πιστωτικά ιδρύματα να παρέχουν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εκτίμηση της συμμόρφωσής τους με τους κανόνες που θεσπίζονται βάσει της παρούσας οδηγίας. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν επίσης ότι οι μηχανισμοί εσωτερικού ελέγχου και οι διοικητικές και λογιστικές διαδικασίες των επιχειρήσεων επενδύσεων και των πιστωτικών ιδρυμάτων επιτρέπουν, σε οποιαδήποτε στιγμή, τον έλεγχο της συμμόρφωσής τους προς τους εν λόγω κανόνες.

2. Οι επιχειρήσεις επενδύσεων που δεν είναι πιστωτικά ιδρύματα υποχρεούνται να υποβάλλουν στις αρμόδιες αρχές έκθεση, η οποία καταρτίζεται σύμφωνα με τις απαιτήσεις των αρχών αυτών, τουλάχιστον μία φορά το μήνα στην περίπτωση των επιχειρήσεων που έχουν λάβει άδεια να διενεργούν πράξεις για ίδιο λογαριασμό, τουλάχιστον μία φορά κάθε τρεις μήνες στην περίπτωση των επιχειρήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 4 και τουλάχιστον μία φορά το χρόνο στην περίπτωση των επιχειρήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 3. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν τις εκθέσεις αυτές σε προθεσμία δύο εβδομάδων από τη λήξη της περιόδου που αφορά η κοινοποίηση.

3. Τα πιστωτικά ιδρύματα υποχρεούνται να υποβάλλουν έκθεση, η οποία καταρτίζεται σύμφωνα με τις απαιτήσεις των αρμόδιων αρχών, εντός των ιδίων προθεσμιών κοινοποίησης με εκείνες που υποχρεούνται να τηρούν σύμφωνα με την οδηγία 89/647/ΕΟΚ ή σε συχνότερα χρονικά διαστήματα εάν το ζητήσουν οι αρμόδιες αρχές.

Αρμόδιες αρχές

Άρθρο 7

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρχές που είναι επιφορτισμένες με την εκτέλεση των καθηκόντων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή, αναφέροντας κάθε ενδεχόμενη κατανομή καθηκόντων.

2. Οι αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρέπει να είναι δημόσιες αρχές ή όργανα που έχουν επίσημα αναγνωριστεί από την εθνική νομοθεσία ή από τις δημόσιες αρχές ως συμμετέχοντα στο σύστημα εποπτείας που ισχύει στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

3. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαθέτουν όλες τις εξουσίες που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

4. Οι αρμόδιες αρχές των διαφόρων κρατών μελών συνεργάζονται στενά για την εκτέλεση των καθηκόντων που προ-

δίδονται από την παρούσα οδηγία, ιδίως όταν οι επενδυτικές υπηρεσίες παρέχονται μέσω της απευθείας παροχής υπηρεσιών ή μέσω της εγκατάστασης υποκαταστημάτων σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη. Ανταλλάσσουν, μετά από σχετική αίτηση, κάθε πληροφορία που μπορεί να διευκολύνει την εποπτεία της επάρκειας κεφαλαίων των επιχειρήσεων επενδύσεων και των πιστωτικών ιδρυμάτων, και ιδίως τον έλεγχο της συμμόρφωσής τους με τους κανόνες που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Κάθε ανταλλαγή πληροφοριών που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία όσον αφορά τις επιχειρήσεις επενδύσεων υπόκειται στην υποχρέωση τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου που προβλέπεται στο άρθρο 20 της οδηγίας ΕΟΚ (για τις επενδυτικές υπηρεσίες) και, όσον αφορά τα πιστωτικά ιδρύματα, στην υποχρέωση που προβλέπεται στο άρθρο 12 της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ.

Διαδικασία επιτροπής

Άρθρο 8

1. Οι τεχνικές τροποποιήσεις της παρούσας οδηγίας στους ακόλουθους τομείς θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στην παράγραφο 2:

- ορισμοί στο άρθρο 2,
- απαιτούμενο αρχικό κεφάλαιο στο άρθρο 3,
- ανώτατο όριο που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2,
- μέθοδος αντιμετώπισης των μέσων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας ΕΟΚ (για τις επενδυτικές υπηρεσίες) αλλά δεν καλύπτονται από την παρούσα οδηγία,
- υπολογισμός των καθαρών ανοικτών θέσεων στο παράρτημα Ι,

- παράρτημα 2,
- συντελεστές στάθμισης των κινδύνων αντισυμβαλλομένου/διακανονισμού στο παράρτημα ΙΙΙ,
- συντελεστές στάθμισης του κινδύνου συναλλάγματος στο παράρτημα ΙV,
- χρονική περίοδος που λαμβάνεται υπόψη στο παράρτημα V,
- ορισμός των ιδίων κεφαλαίων στο παράρτημα VI παράγραφοι 2, 4 και 5.

2. Κάθε φορά που οι τροποποιήσεις οι οποίες αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρέπει να επέλθουν στην παρούσα οδηγία, εφαρμόζεται το άρθρο 23 παράγραφος 2 της οδηγίας ΕΟΚ (για τις επενδυτικές υπηρεσίες).

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 9

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 1993. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

2. Οι διατάξεις που θεσπίζονται δυνάμει της παραγράφου 1 παραπέμπουν ρητά στην παρούσα οδηγία.

3. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τα κείμενα των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 10

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΚΑΘΑΡΩΝ ΑΝΟΙΚΤΩΝ ΘΕΣΕΩΝ

Μετοχές και χρεωστικοί τίτλοι (equity and debt instruments)

- 1 Οι θέσεις long και short της επιχείρησης στην ίδια μετοχή, τον ίδιο χρεωστικό τίτλο ή τον ίδιο μετατρέψιμο τίτλο συμψηφίζονται. Κατά τον υπολογισμό της καθαρής θέσης οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέψουν τον υπολογισμό των θέσεων σε παράγωγα μέσα ως θέσεων στον τίτλο [ή στον πλασματικό τίτλο (nouveau)] στον οποίο αυτά βασίζονται. Οι αρμόδιες αρχές επιτρέπουν το συμψηφισμό συμβάσεων προθεσμιακών χρηματοπιστωτικών μέσων (financial futures), ιδίων προαιρέσεων (option) ή ιδίων πιστοποιητικών επίλογης (warrants).
- 2 Οι χρεωστικοί τίτλοι που είναι εκφρασμένοι στο ίδιο νόμισμα κατατάσσονται σε ομάδες ανάλογα με την προθεσμία λήξης τους (σύμφωνα με το παράρτημα II), με βάση την εναπομένονσα προθεσμία λήξης για τα μέσα σταθερού επιτοκίου και την περίοδο που εναπομένει μέχρι τον επανακαθορισμό του επιτοκίου για τα άλλα μέσα.
- 3 Οι χρεωστικοί τίτλοι κατατάσσονται σε κατηγορίες ανάλογα με τον εκδότη, με τον ακόλουθο κεντρική διοίκηση, άλλοι φορείς του δημόσιου τομέα, εγκεκριμένοι εκδότες, άλλοι εκδότες.

Μετατρέψιμοι τίτλοι

- 4 Δεν επιτρέπεται συμψηφισμός μεταξύ μετατρέψιμων τίτλων και αντισταθμιστικών θέσεων στο ίδιο το μέσο στο οποίο βασίζονται οι μετατρέψιμοι τίτλοι, εκτός από τις περιπτώσεις στις οποίες οι αρμόδιες αρχές χρησιμοποιούν μια προσέγγιση που λαμβάνει υπόψη την πιθανότητα μετατροπής ενός συγκεκριμένου μετατρέψιμου τίτλου ή επιβάλλουν κεφαλαιακή απαίτηση για την κάλυψη κάθε ενδεχόμενου κινδύνου που θα μπορούσε να προκύψει κατά τη μετατροπή.

Άλλα μέσα

- 5 Οι προθεσμιακές συμβάσεις επιτοκίου (interest rate futures) και οι συμφωνίες επιτοκίου προθεσμίας (FRA) που δεν βασίζονται σε έναν τίτλο (underlying) θα αντιμετωπίζονται ως συνδυασμοί θέσεων long και short. Έτσι, μια θέση long σε προθεσμιακή σύμβαση θα θεωρείται ότι αντιστοιχεί στο συνδυασμό ενός λαμβανόμενου δανείου που λήγει την ημερομηνία παράδοσης που προβλέπεται στην προθεσμιακή σύμβαση, αφενός, και, αφετέρου, της κατοχής ενός στοιχείου ενεργητικού με προθεσμία λήξης την ημερομηνία λήξης της προθεσμιακής σύμβασης. Το αντίθετο ισχύει για μια θέση short. Τόσο το λαμβανόμενο δάνειο όσο και το κατεχόμενο στοιχείο θα συμπεριληφθούν στη στήλη που αντιστοιχεί στην κεντρική διοίκηση στον πίνακα I του παραρτήματος II. Μια προθεσμιακή σύμβαση επιτοκίου ή συμφωνία επιτοκίου προθεσμίας που βασίζεται σε έναν χρεωστικό τίτλο θα αντιμετωπίζεται είτε ως θέση long είτε ως θέση short στον τίτλο στον οποίο βασίζεται. Η προθεσμία λήξης της θα θεωρείται ότι αντιστοιχεί στην περίοδο έως την ημερομηνία παράδοσης ή εκτέλεσης της σύμβασης προσαυξημένη κατά τη διάρκεια ζωής του τίτλου στον οποίο βασίζεται η εν λόγω σύμβαση ή συμφωνία, εάν η διάρκεια ζωής του τίτλου αυτού υπερβαίνει το ένα έτος, στην ίδια τη διάρκεια ζωής του τίτλου. Σε περίπτωση προθεσμιακής σύμβασης διαπραγματευσιμής σε επίσημο χρηματιστήριο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέψουν κεφαλαιακή απαίτηση ίση με το ποσό των περιθωρίων εγγυησης (margin) που έχει κατατεθεί στο χρηματιστήριο εάν έχουν πεισθεί πλήρως ότι το ποσό αυτό αντιπροσωπεύει ακριβή μέτρηση του κινδύνου που συνδέεται με την εν λόγω σύμβαση.
- 6 Οι προαιρέσεις (options) επί επιτοκίων, χρεωστικών τίτλων μετοχών, προθεσμιακών χρηματοπιστωτικών μέσων, ανταλλαγών (swaps) και συναλλάγματος, αντιμετωπίζονται ως θέσεις που αντιστοιχούν στο συντελεστή δέλτα πολλαπλασιασμένο με το ποσό του μέσου στο οποίο βασίζεται η προαίρεση. Ο συντελεστής δέλτα που χρησιμοποιείται για αυτό το σκοπό πρέπει να είναι εκείνος που παρέχεται από το σχετικό χρηματιστήριο ή, εάν αυτός δεν είναι διαθέσιμος ή εάν πρόκειται για προαιρέσεις εκτός επίσημων χρηματιστηρίων, ο συντελεστής που υπολογίζει η ίδια η επιχείρηση, υπό την προϋπόθεση ότι οι αρμόδιες αρχές θεωρούν ικανοποιητική τη μέθοδο υπολογισμού που χρησιμοποιεί η επιχείρηση. Οι αρμόδιες αρχές απαιτούν επίσης την κατάλληλη κάλυψη των άλλων κινδύνων, εκτός του κινδύνου που σχετίζεται με το συντελεστή δέλτα, στους οποίους υπόκεινται οι προαιρέσεις. Σε περίπτωση πωλούμενης προαίρεσης (written option) διαπραγματευσιμής σε επίσημο χρηματιστήριο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέψουν κεφαλαιακή απαίτηση ίση με το ποσό των περιθωρίων εγγυησης που έχει κατατεθεί στο χρηματιστήριο εάν έχουν πεισθεί πλήρως ότι το ποσό αυτό αντιπροσωπεύει ακριβή μέτρηση του κινδύνου που συνδέεται με την προαίρεση αυτή, και για την αγορά προαίρεσης διαπραγματευσιμής σε επίσημο χρηματιστήριο ή εκτός επίσημου χρηματιστηρίου κεφαλαιακή απαίτηση ίση με εκείνη που καθορίζεται για τον τίτλο στον οποίο βασίζεται η προαίρεση, υπό τον περιορισμό ότι η κεφαλαιακή απαίτηση που προκύπτει κατά αυτό τον τρόπο δεν υπερβαίνει την αξία της προαίρεσης στην αγορά. Σε περίπτωση πωλούμενης προαίρεσης διαπραγματευσιμής εκτός επίσημου χρηματιστηρίου (written OTC option) η κεφαλαιακή απαίτηση θα καθορίζεται σε συνάρτηση με τον τίτλο στον οποίο αυτή βασίζεται.
- 7 Οι ανταλλαγές (swaps) αντιμετωπίζονται, όσον αφορά τον κίνδυνο επιτοκίου, με βάση την ίδια μέθοδο που χρησιμοποιείται και για τα στοιχεία εντός ισολογισμού. Κατά συνέπεια, μια ανταλλαγή επιτοκίου (interest rate swap) με την οποία μια επιχείρηση λαμβάνει χρηματικές ροές βάσει μεταβλητού επιτοκίου και καταβάλλει χρηματικές ροές βάσει σταθερού επιτοκίου, θα θεωρείται ότι ισοδυναμεί με μια θέση long σε ένα μέσο μεταβλητού επιτοκίου με προθεσμία λήξης ίση με την περίοδο που εναπομένει έως τον επόμενο επανακαθορισμό του επιτο

κίου και με μία θέση short σε ένα μέσο σταθερού επιτοκίου με προθεσμία λήξης ίση με εκείνη της ίδιας της ανταλλαγής. Ωστόσο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να καθορίσουν διαφορετικές κεφαλαιακές απαιτήσεις για τις επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν μεθόδους εκτίμησης των ανταλλαγών, οι οποίες παρέχουν, κατά τρόπο ικανοποιητικό για τις αρμόδιες αρχές, ακριβέστερη μέτρηση των κινδύνων που συνδέονται με τις ανταλλαγές.

8. Για τα πιστοποιητικά επιλογής (warrants), η μέθοδος αντιμετώπισης είναι ίδια με εκείνη που προβλέπεται για τις προαίρεσεις στην παράγραφο 6.

Νομισματική μετατροπή

9. Όλες οι καθαρές θέσεις, ανεξάρτητα από το πρόσημό τους, μετατρέπονται καθημερινά δάσει της τρέχουσας συναλλαγματικής ισοτιμίας στο νόμισμα που χρησιμοποιεί η επιχείρηση για την κατάρτιση των εγγράφων κοινοποίησης των πληροφοριών στις αρμόδιες αρχές, πριν από το συγκεντρωτικό υπολογισμό τους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΘΕΣΗΣ

- Οι επιχειρήσεις επενδύσεων υπολογίζουν τις καθαρές θέσεις τους σύμφωνα με τη μέθοδο που περιγράφεται στο παράρτημα I.
- Οι επιχειρήσεις επενδύσεων εφαρμόζουν τους συντελεστές στάθμισης που περιλαμβάνονται στον πίνακα 1 στις καθαρές θέσεις σταθερού επιτοκίου, είτε στο νόμισμά τους είτε σε συνάλλαγμα, σύμφωνα με τη μέθοδο του παραρτήματος I, και κατ' αυτό τον τρόπο υπολογίζουν τις σταθμισμένες θέσεις long και τις σταθμισμένες θέσεις short που κατέχουν.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

Εναπομένουσα προθεσμία λήξης	Κεντρική διοίκηση και Ευρωπαϊκή Κοινότητα %	Άλλοι φορείς του δημόσιου τομέα και εγκεκριμένοι εκδότες %	Άλλοι %
έως και 3 μήνες	0,3	0,5	8,0
μεγαλύτερη από 3 έως και 6 μήνες	0,5	1,0	8,0
μεγαλύτερη από 6 έως και 12 μήνες	1,0	1,6	8,0
μεγαλύτερη από 1 έως και 2 έτη	1,6	3,6	8,0
μεγαλύτερη από 2 έως και 5 έτη	2,9	4,9	10,0
μεγαλύτερη από 5 έως και 10 έτη	3,8	5,8	15,0
μεγαλύτερη από 10 έως και 20 έτη	4,8	6,8	15,0
μεγαλύτερη από 20	5,8	7,8	15,0

3. Οι κεφαλαιακές απαιτήσεις είναι:

άθροισμα των σταθμισμένων θέσεων long συν το άθροισμα των σταθμισμένων θέσεων short μείον τα ποσά των πράξεων κάλυψης (hedging) θέσης, υπολογιζόμενα ως εξής:

- 150 % κάθε σταθμισμένης θέσης long (ή short) σε ομολογίες της κεντρικής διοίκησης που μπορεί να αντισταθμιστεί εν μέρει ή εν όλω έναντι μιας σταθμισμένης θέσης short (ή long) σε ομολογίες της κεντρικής διοίκησης στην ίδια ή στην αμέσως επόμενη ή προηγούμενη προθεσμία λήξης,
- 100 % κάθε σταθμισμένης θέσης long (ή short) που μπορεί να αντισταθμιστεί εν μέρει ή εν όλω έναντι μιας σταθμισμένης θέσης short (ή long) σε ομολογίες της κεντρικής διοίκησης που λήγουν στη δεύτερη προθεσμία μετά ή πριν από τη σχετική προθεσμία λήξης,
- σε περίπτωση πράξεων κάλυψης μεταξύ θέσεων σε ομολογίες «άλλων φορέων του δημόσιου τομέα και εγκεκριμένων εκδοτών» (η δεύτερη κατηγορία του πίνακα 1), τα αντίστοιχα ποσοστά είναι 120 % και 80 %, αντί των ποσοστών 150 % και 100 % που λαμβάνονται υπόψη για τις ομολογίες της κεντρικής διοίκησης,
- σε περίπτωση πράξης κάλυψης μεταξύ μιας θέσης σε ομολογίες της κεντρικής διοίκησης και μιας θέσης σε ομολογίες «άλλων φορέων του δημόσιου τομέα και εγκεκριμένων εκδοτών», τα αντίστοιχα ποσοστά είναι επίσης 120 % και 80 %.

(Σημείωση: το μη χρησιμοποιηθέν τμήμα των σταθμισμένων θέσεων που αντισταθμίζονται εν μέρει μόνο μπορεί να χρησιμοποιηθεί σ' αυτή τη διαδικασία).

Μέσος σταθμικός δείκτης διάρκειας (duration)

4. Για την εφαρμογή των κεφαλαιακών απαιτήσεων στις εξαρτώμενες από τα επιτόκια δραστηριότητες των επιχειρήσεων επενδύσεων, οι αρμόδιες αρχές ενός κράτους μέλους μπορούν να εφαρμόσουν ένα σύστημα που βασίζεται στο μέσο σταθμικό δείκτη διάρκειας, αντί των κανόνων που καθορίζονται σημεία 1 έως 6 ανωτέρω, υπό τον όρο ότι οι κεφαλαιακές απαιτήσεις που προκύπτουν από αυτό το σύστημα είναι συνολικά αντίστοιχες με εκείνες που προκύπτουν από την εφαρμογή των κανόνων των σημείων 1 έως και 6.

Μετοχές

5. Το απαιτούμενο κεφάλαιο έναντι μιας θέσης long ή short σε μετοχές είναι 10 % της αξίας της θέσης για τις μετοχές εγκεκριμένων εκδοτών και 25 % για κάθε άλλη κατηγορία μετοχών.
6. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέψουν μείωση της κεφαλαιακής απαίτησης για κάθε μείωση του κινδύνου η οποία προκύπτει από τη διαφοροποίηση επενδύσεων, είτε μέσω της κατοχής από την επιχείρηση μεγάλου αριθμού θέσεων long ή short σε μετοχές, ή παράγωγα μέσα που βασίζονται σε μετοχές, είτε μέσω της κατοχής από την επιχείρηση θέσεων long και short σε διαφορετικές μετοχές και παράγωγα μέσα που βασίζονται σε μετοχές. Ωστόσο, κάθε παρόμοια μείωση θα επιτρέπεται μόνον εφόσον η κεφαλαιακή απαίτηση που προκύπτει κατ' αυτό τον τρόπο επαρκεί για την κάλυψη της επιχείρησης έναντι μιας μεταβολής κατά 10 % του γενικού επιπέδου των τιμών των μετοχών στις αγορές στις οποίες ασκεί τις κυριότερες δραστηριότητές της.

Αναδοχή εκδόσεων χρεωστικών τίτλων και μετοχών

7. Στις περιπτώσεις αναδοχής εκδόσεων χρεωστικών τίτλων και μετοχών, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέψουν τη μείωση των συντελεστών στάθμισης που αναφέρονται στα σημεία 2 και 5 ανωτέρω κατά 60 % για την πρώτη εβδομάδα, κατά 35 % για τη δεύτερη εβδομάδα και κατά 20 % για την τρίτη εβδομάδα μετά την ημέρα κατά την οποία η επιχείρηση που είναι ανάδοχος της έκδοσης ανέλαβε ανέκκλητη υποχρέωση να αγοράσει τους τίτλους, υπό τον όρο ότι οι εν λόγω τίτλοι προορίζονται να αποτελέσουν αντικείμενο διαπραγματεύσεως σε μια αγορά που υπόκειται στις ισχύουσες ρυθμίσεις και είναι αναγνωρισμένη από τις αρμόδιες αρχές.

Συγκέντρωση κινδύνων

8. Μια επιχείρηση επενδύσεων που κατέχει, ή έχει αναλάβει υποχρέωση να κατέχει, θέση long ή short σε συγκεκριμένη έκδοση τίτλων που υπερβαίνει το 25 % του συνόλου των τίτλων της έκδοσης, υπόκειται σε συμπληρωματική κεφαλαιακή απαίτηση ίση με το 100 % της προβλεπόμενης στα σημεία 2 και 5 ανωτέρω απαίτησης για την αντίστοιχη ακάλυπτη θέση (unhedged position).
9. Ο συνολικός κίνδυνος που αναλαμβάνει μια επιχείρηση επενδύσεων έναντι ενός συγκεκριμένου εκδότη δεν μπορεί να υπερβαίνει το 25 % των ιδίων κεφαλαίων της χωρίς ποηγούμενη ενημέρωση των αρμόδιων αρχών: σε αυτές τις περιπτώσεις, η επιχείρηση πρέπει να προβλέψει συμπληρωματική κεφαλαιακή απαίτηση που υπολογίζεται αθροίζοντας τις απαιτήσεις για κάθε ακάλυπτη θέση που περιλαμβάνεται στο συνολικό κίνδυνο που αναλαμβάνει η επιχείρηση.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III**ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΑΝΤΙΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΟΥ/ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ**

1. Σε περίπτωση συναλλαγών στις οποίες ομολογίες και μετοχές (εξαιρουμένων των συμφωνιών επαναγοράς ή επαναπώλησης) δεν έχουν ακόμα διακανονιστεί μετά τις προβλεπόμενες ημερομηνίες παράδοσής τους, η επιχείρηση επενδύσεων πρέπει να υπολογίσει τον κίνδυνο διαφοράς τιμών στον οποίο υπόκειται, δηλαδή τη διαφορά μεταξύ της συμφωνηθείσας τιμής των εν λόγω ομολογιών ή μετοχών και της τρέχουσας τιμής τους στην αγορά εφόσον η διαφορά αυτή θα μπορούσε να προκαλέσει ζημία στην επιχείρηση. Η επιχείρηση πρέπει να πολλαπλασιάσει αυτή τη διαφορά με τον κατάλληλο συντελεστή της στήλης Α του πίνακα 1 προκειμένου να υπολογίσει την κεφαλαιακή απαίτησή της.
2. Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του σημείου 1, μια επιχείρηση μπορεί, εφόσον το επιτρέπουν οι αρχές που είναι αρμόδιες για την εποπτεία της, να υπολογίσει τις κεφαλαιακές απαιτήσεις της πολλαπλασιάζοντας τη συμφωνηθείσα τιμή διακανονισμού κάθε συναλλαγής που δεν έχει ακόμα διακανονιστεί κατά τη διάρκεια περιόδου 5 έως 45 ημερών μετά από την προβλεπόμενη ημερομηνία διακανονισμού, με τον κατάλληλο συντελεστή της στήλης Β του πίνακα 1. Για περιόδους που υπερβαίνουν τις 45 ημέρες από την προβλεπόμενη ημερομηνία διακανονισμού, θα καθορίζει την κεφαλαιακή απαίτησή της σε 100 % της διαφοράς τιμών στην οποία είναι εκτεθειμένη, όπως στη στήλη Α.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

Αριθμός ημερών μετά την προβλεπόμενη ημερομηνία διακανονισμού	Στήλη Α	Στήλη Β
5—15	8 %	0,25 %
16—30	50 %	0,5 %
31—45	75 %	2,0 %
46 ή περισσότερες	100 %	δύο σημείο 2

Συμφωνίες πώλησης και επαναγοράς και συμφωνίες αγοράς και επαναπώλησης (repurchase and reverse repurchase agreements)

3. Στην περίπτωση των συμφωνιών πώλησης και επαναγοράς, η κεφαλαιακή απαίτηση της επιχείρησης ισούται με τη διαφορά μεταξύ της αξίας των τίτλων στην αγορά και του ποσού που έχει δανειστεί η επιχείρηση (το οποίο είναι η αρχική αξία πώλησης των τίτλων) εφόσον η διαφορά αυτή είναι θετική. Στην περίπτωση των συμφωνιών αγοράς και επαναπώλησης, η κεφαλαιακή απαίτηση της επιχείρησης ισούται με τη διαφορά μεταξύ του ποσού που έχει δανείσει προσαυξημένο κατά τους δεδουλευμένους τόκους και της αγοραίας αξίας των τίτλων που έχει λάβει (η οποία είναι η αρχική αξία πώλησής τους προσαυξημένη κατά τους δεδουλευμένους τόκους) εφόσον η διαφορά αυτή είναι θετική. Τόσο στην περίπτωση των συμφωνιών επαναγοράς όσο και στην περίπτωση των συμφωνιών επαναπώλησης, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να μειώσουν την κεφαλαιακή απαίτηση στο βαθμό που ο δανειζόμενος καταθέτει στον δανειστή την εγγύηση που εφαρμόζεται συνήθως στην εν λόγω αγορά.

Παράγωγα μέσα εκτός επίσημων χρηματοπιστωτικών αγορών (OTC derivative instruments)

4. Οι κεφαλαιακές απαιτήσεις υπολογίζονται ως εξής: πρώτον, η επιχείρηση υπολογίζει το άθροισμα i) του συνολικού κόστους αντικατάστασης (που προκύπτει από την αποτίμηση σε τιμές της αγοράς) όλων των συμβάσεών της, συμπεριλαμβανομένων των συμβάσεων προαιρεσέων μετοχών που έχουν αγοραστεί, με θετική αξία και ii) στην περίπτωση των συμβάσεων επιτοκίου και συναλλάγματος, ενός ποσού που αντιπροσωπεύει τον ενδεχόμενο μελλοντικό πιστωτικό κίνδυνο, το οποίο υπολογίζεται πολλαπλασιάζοντας το συνολικό ποσό του πλασματικού κεφαλαίου (national principal amount) των συμβάσεών της με τους ακόλουθους συντελεστές στάθμισης:

Εναπομένουσα προθεσμία λήξης	Συμβάσεις επιτοκίου	Συμβάσεις τιμών συναλλάγματος
Μικρότερη από ένα έτος	—	1,0 %
Ένα έτος και περισσότερο	0,5 %	5,0 %

Η κεφαλαιακή απαίτηση θα αντιπροσωπεύει το 4 % του αθροίσματος του σημείου i) και του σημείου ii) εάν ο αντισυμβαλλόμενος ανήκει στον μη τραπεζικό ιδιωτικό τομέα, 2 % αυτού του αθροίσματος εάν ο αντισυμβαλλόμενος ανήκει στον τραπεζικό τομέα ή/και στον τομέα των περιφερειακών ή τοπικών διοικήσεων και μηδέν εάν ο αντισυμβαλλόμενος είναι η κεντρική διοίκηση.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΙΜΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

- Για τη συνολική καθαρή θέση σε συνάλλαγμα, υπολογιζόμενη σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζονται κατωτέρω, το ποσοστό κεφαλαιακών απαιτήσεων είναι 8 %.
- Χρησιμοποιείται μια μέθοδος υπολογισμού σε δύο στάδια.
- Πρώτον, υπολογίζεται η καθαρή ανοικτή θέση της επιχείρησης σε κάθε νόμισμα (συμπεριλαμβανομένου του νομίσματος κοινοποίησης). Η θέση αυτή αντιστοιχεί στο άθροισμα των ακόλουθων (θετικών ή αρνητικών) στοιχείων:
 - καθαρή τρέχουσα θέση (δηλαδή όλα τα στοιχεία ενεργητικού μείον όλα τα στοιχεία παθητικού, συμπεριλαμβανομένων των δεδουλευμένων τόκων, στο σχετικό νόμισμα),
 - καθαρή προθεσμιακή θέση (δηλαδή όλα τα εισπρακτέα ποσά μείον όλα τα ποσά που πρέπει να καταβληθούν βάσει προθεσμιακών πράξεων συναλλάγματος, συμπεριλαμβανομένων των προθεσμιακών συμβάσεων συναλλάγματος και του κεφαλαίου των ανταλλαγών συναλλάγματος (principal on currency swaps) που δεν έχει συνολολογιστεί στην τρέχουσα θέση,

- εγγυήσεις (και παρεμφερή μέσα) που είναι δέδαινο ότι θα καταστούν απαιτητές,
 - καθαρά μελλοντικά έσοδα/δαπάνες (κατ' επιλογή της επιχείρησης που προβαίνει στην κοινοποίηση· εάν αυτή η δυνατότητα επιλογής έχει ήδη χρησιμοποιηθεί, δεν είναι δυνατή νέα μεταβολή χωρίς προηγούμενη έγκριση των αρμόδιων αρχών),
 - ποσό ισοδύναμο με το αποτέλεσμα του συμψηφισμού των συντελεστών δέλτα (net delta or delta-based equivalent) για το σύνολο του χαρτοφυλακίου προαίρεσεων συναλλάγματος.
4. Δεύτερον, οι καθαρές θέσεις short και long σε κάθε νόμισμα εκτός του νομίσματος κοινοποίησης μετατρέπονται στο νόμισμα κοινοποίησης βάσει των τρεχουσών συναλλαγματικών ισοτιμιών. Οι θέσεις αυτές αθροίζονται ξεχωριστά έτσι ώστε να προκύψει, αντίστοιχα, το σύνολο των καθαρών θέσεων short και το σύνολο των καθαρών θέσεων long. Το μεγαλύτερο από αυτά τα δύο αθροίσματα είναι η συνολική καθαρή θέση σε συνάλλαγμα της επιχείρησης.
5. Οι καθαρές θέσεις σε σύνθετα νομίσματα μπορούν να διαχωριστούν με βάση τα συμμετέχοντα νομίσματα και σύμφωνα με τις ισχύουσες αναλογίες τους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΑΛΛΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ

Οι επιχειρήσεις επενδύσεων εκτός των πιστωτικών ιδρυμάτων πρέπει να κατέχουν ίδια κεφάλαια που να ισοδυναμούν με το ένα τέταρτο των παγίων εξόδων τους κατά το προηγούμενο έτος. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να προσαρμόσουν την απαίτηση αυτή σε περίπτωση ουσιαστικής μεταβολής των δραστηριοτήτων της επιχείρησης σε σχέση με το προηγούμενο έτος. Εάν η επιχείρηση δεν έχει ακόμα ασκήσει τις δραστηριότητές της κατά τη διάρκεια ενός ολόκληρου έτους, συμπεριλαμβανομένης της ημερομηνίας έναρξης των δραστηριοτήτων της, η κεφαλαιακή απαίτηση θα ισοδυναμεί με το ένα τέταρτο του ποσού των παγίων εξόδων που προβλέπεται στο πρόγραμμα δραστηριοτήτων της, εκτός εάν οι αρμόδιες αρχές απαιτήσουν την αναπροσαρμογή αυτού του προγράμματος. Για τις επιχειρήσεις που αρχίζουν να ασκούν τις δραστηριότητές τους, τα ίδια κεφάλαια πρέπει να είναι ανώτερα ή ίσα με αυτό το ποσό και το αρχικό κεφάλαιο πρέπει να είναι τουλάχιστον ίσο με τις απαιτήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 3.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΙΔΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ

1. Τα ίδια κεφάλαια των πιστωτικών ιδρυμάτων ορίζονται σύμφωνα με την οδηγία 89/299/ΕΟΚ.
2. Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις της παραγράφου 1, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέψουν στα πιστωτικά ιδρύματα που υποχρεούνται να συμμορφωθούν με τις σχετικές με τα χαρτοφυλάκια συναλλαγών κεφαλαιακές απαιτήσεις που προβλέπονται στα παραρτήματα II και III, να χρησιμοποιήσουν έναν εναλλακτικό ορισμό των ιδίων κεφαλαίων προκειμένου να τηρήσουν αυτές τις απαιτήσεις. Ο ορισμός αυτός περιλαμβάνει το μετοχικό κεφάλαιο και τα αποθεματικά όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημεία 1 και 2 της οδηγίας 89/299/ΕΟΚ και τα δάνεια μειωμένης εξασφάλισης, και πρέπει να πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις. Πρώτον, τα δάνεια μειωμένης εξασφάλισης δεν πρέπει να υπερβαίνουν το 25 % του μετοχικού κεφαλαίου και των αποθεματικών που λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο αυτού του ορισμού. Δεύτερον, η χρησιμοποίηση αυτού του ορισμού δεν πρέπει να έχει σαν αποτέλεσμα την προσάυξηση, κατά περισσότερο από 25 %, του συνολικού ποσού ιδίων κεφαλαίων που θα προέκυπταν από την εφαρμογή της οδηγίας 89/299/ΕΟΚ στο πιστωτικό ίδρυμα στο σύνολό του. Τρίτον, τα δάνεια μειωμένης εξασφάλισης πρέπει να πληρούν τους όρους που προβλέπονται στο σημείο 5.2 κατωτέρω.
3. Τα ίδια κεφάλαια των επιχειρήσεων επενδύσεων που δεν είναι πιστωτικό ίδρυμα ορίζονται σύμφωνα με την οδηγία 89/299/ΕΟΚ.
- 4.1. Κατά παρέκκλιση από τη διάταξη του σημείου 3, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέψουν στις επιχειρήσεις επενδύσεων που δεν είναι πιστωτικά ιδρύματα να χρησιμοποιήσουν έναν εναλλακτικό ορισμό των ιδίων κεφαλαίων. Ο ορισμός αυτός περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

- 4.2. το μετοχικό κεφάλαιο και τα αποθεματικά όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημεία 1 και 2 της οδηγίας 89/299/ΕΟΚ·
- 4.3. μείον τα άυλα στοιχεία ενεργητικού κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 4 («στοιχεία ενεργητικού») της οδηγίας 86/635/ΕΟΚ·
- 4.4. συν τα καθαρά κέρδη (ή μείον τις καθαρές ζημιές) αφού ληφθούν υπόψη όλες οι προβλεπόμενες φορολογικές οφειλές·
- 4.5. συν τα δάνεια μειωμένης εξασφάλισης που υπόκεινται στους όρους που προβλέπονται στο σημείο 5.2·
- 4.6. μείον τα μη ρευστοποιήσιμα στοιχεία του ενεργητικού.
- 5.1. Οι επιχειρήσεις επενδύσεων πρέπει να είναι σε θέση να διαβεβαιώνουν τους ελεγκτές τους και τις αρμόδιες αρχές ότι διαθέτουν επαρκή συστήματα που τους επιτρέπουν σε οποιαδήποτε στιγμή να υπολογίσουν με επαρκή ακρίβεια τη χρηματοοικονομική κατάσταση της επιχείρησης.
- 5.2. Τα δάνεια μειωμένης εξασφάλισης που αναφέρονται στο σημείο 4.5 πρέπει να έχουν αρχική προθεσμία λήξης τουλάχιστον δύο ετών. Πρέπει να έχουν πλήρως καταβληθεί και η σύμβαση του δανείου δεν πρέπει να περιλαμβάνει καμία ρήτρα που να προβλέπει ότι σε συγκεκριμένες περιστάσεις, εκτός από την εκκαθάριση της επιχείρησης, το χρέος πρέπει να εξοφληθεί πριν από την συμφωνηθείσα ημερομηνία αποπληρωμής, εκτός εάν οι εποπτικές αρχές επιτρέψουν την αποστολή προειδοποίησης δύο ημερών. Τα δάνεια μειωμένης εξασφάλισης μπορεί να μην εξοφληθούν εάν η εξόφληση αυτή θα συνεπαγόταν τη μείωση των ιδίων κεφαλαίων σε λιγότερο από το 120 % των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεών της.
- 5.3. Το ποσό των δανείων μειωμένης εξασφάλισης που αναφέρονται στο σημείο 4.5 δεν μπορεί να υπερβαίνει το 250 % του συνολικού αθροίσματος των σημείων 4.2 συν 4.4 μείον το σημείο 4.3, και δεν θα πρέπει να πλησιάζει αυτό το ανώτατο όριο παρά μόνο σε ιδιικές περιστάσεις αποδεκτές από τις αρμόδιες αρχές.
- 5.4. Τα μη ρευστοποιήσιμα στοιχεία ενεργητικού περιλαμβάνουν:
- τα πάγια στοιχεία ενεργητικού (εκτός εάν τα γήπεδα και τα κτίρια μπορούν να αποτελέσουν εγγύηση έναντι διασφαλισμένων δανείων),
 - τις επενδύσεις σε συνδεδεμένες εταιρείες, εάν οι εταιρείες αυτές είναι θυγατρικές της εν λόγω επιχείρησης ή εάν οι συμμετοχές σ' αυτές τις εταιρείες δεν είναι άμεσα ρευστοποιήσιμες,
 - τις καταθέσεις, εκτός από τις καταθέσεις σε πιστωτικά ιδρύματα, τοπικές αρχές ή περιφερειακές διοικήσεις, εφόσον μπορούν να αποσυρθούν εντός προθεσμίας 90 ημερών· εξαιρούνται επίσης τα ποσά που κατατίθενται ως περιθώρια εγγύησης (margins) για προθεσμιακές συμβάσεις ή συμβάσεις πώλησης προαίρεσεων (written option contracts),
 - τις συσταθείσες εγγυήσεις,
 - τις οφειλές θυγατρικών,
 - όλα τα άλλα στοιχεία ενεργητικού (συμπεριλαμβανομένων των φυσικών αποθεμάτων), εκτός εάν τα στοιχεία αυτά υπόκεινται στις κεφαλαιακές απαιτήσεις που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία ή εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4 παράγραφος 5.